

Rozhovor o HaDivadle. Švanda 19.40-20.20. Rozprávali sa Dobroslava Vilhanová a Peter Bulava.

Ďobka: Takže toto je rozhovor, ktorý vediem s pánom Petrom Bulavom.

Peter: Ano.

Ďobka: Ste výtvarník, však?

Peter: Já jsem sochař.

Ďobka: Aha, takže sochár. Máte to aj vyštudované?

Peter: Já jsem právě studoval sochařství u Michala Gabriela. Tady na brnenské FAVU.

Ďobka: Aháá. Paráda. Budem Vám asi tykať, nevdí? Vykanie mi nejde.

Peter: No, určitě, určite

Ďobka: Tak prosím ťa, koľko máš rokov.

Peter: Já mám 27.

Ďobka: Dobre, tak to je fajn. Takže bývaš mimo Brna?

Peter: Já právě to mám tak nastavení, že dojíždím do práce do Hodonína, ale jinak žiju v Brne. Tady jsem i studoval.

Ďobka: A v ktorej časti ak sa môžem opýtať. To sa pýtam vzhľadom na polohu Hadi a častí, kde ľudia bývajú.

Peter: Víceméne se už dlouhá léta pohybuju tady v centru Brna.

Ďobka: Aha. Takže centrum, to je výborné, ďakujem. Teraz sme splnili jednu časť otázok.

Peter: Teď to bude asi těžší.

Ďobka: Ale, ani nie. Mňa zaujmajú také jednoduché veci. Napríklad ako tráviš voľný čas?

Peter: Já právě tím, že jsem studoval umění, tak mě to baví kombinovat s nejakými jinými médii. Divadlo mě baví. Kdybych si měl vybrat mezi filmem a divadlem, tak jsi vyberu divadlo.

Ďobka: Vážne? Si ochotný dať za to tie peniaze aj keď film je ľahšie stiahnutelný? Akože zadarmo.

Peter: Určite.

Ďobka: Wow.

Peter: Já už našťastí vydělávám nějaké peníze. Sem tam na divadlo mám dost.

Ďobka: To je fajn. Našťastie otázku o peniazoch nemám, dúfam. A ako často chodiš do divadla?

Peter: Moc často ne. Když se dozvím od nejakého kamaráda, spíš o nejakém dobrém divadle. A tím jako, že znám Yorika Švandu, tak ten jako delá tady v HaDivadle. Tak od neho. Já jsem s ním bydlel. Nebo tak od kamarádu nebo když se dozvím o nečem zajímavém. Treba podle názvu.

Ďobka: Nó, tak prečo nie. Ja už tiež. Takže to je v pohode.

Peter: Určite to hraje roli.

Ďobka: Takže si hovoril, že najčastejšie navštevuješ Hadi...

Peter: A Martu.

Ďobka: A bol si ešte v nejakých brnenských divadlách?

Peter: Byl jsem se taky v Huse podívat, ale byl jsem tam všehovšudy dvakrát.

Ďobka: Aha. A na akých inscenáciách.

Peter: Ta jedna byla Myškina ta druhá nejaká silvestrovská besídka.

Ďobka: Rozumiem.

Peter: V Divadle U stolu. Ale spíš ta Marta a Hadi mě zajíma, že je tam furt něco příjemné.

Ďobka: A takže ten žáner sa ti páči.

Peter: Jako i ty provedení. Scénické prostředky.....

Ďobka: A ja som tam videla len jednu hru. Videl jsi Černé zvíře smutek?/Odbočka.../

Peter: Né. Na to jsem právě chtěl do tý Marty jít, no bohužel jsem to nestih.

Ďobka: No, toto je zajímavé, to sa ťa asi spýtam rovno z otázky, lebo by som to inak nesformulovala. Sleduješ pôsobenie tvorcou aj v iných divadlách, filmoch? Všímaš si tie mená režisérov , hercov alebo scénografov?

Peter: Ne. Já právě jak jsem přišel do Brna, tak jsem přišel do Husy na provázku, protože jsem znal Morávka ještě z Klicperova divadla. Je to úplně výborný člověk.

Ďobka: Vážne?

Peter: My sme se setkali jednou, když sme s Gabrielem dělali výtvarný projekt pre neho. Pusobil hrozne přátelsky a dobře.

Ďobka: To je zajímavé, že máš na neho taký názor, lebo...

Peter:...jakože jsem jeden z mála?

Ďobka: To nie. Len my teoretici máme na neho taký názor, že je to mačo, a tak vieš.

Peter: Pri tom rozhovoru vubec nepusobil.

Ďobka: Tak to je dobré.

Peter: No když jsem tam přišel, tak mi tykal a oslovoval mě familiérne.

Ďobka: To je výborné.

Peter: Keď som tam prišiel bral som ho ako legendu. Myslím, že v divadle udělal moc.

Ďobka: No jasné. Myslím, že niektoré jeho hry sú výborné.

Peter: Určite.

Ďobka: Ten Višňový sad, kde hrá Veškrnová sa mu podaril.

Peter: Já myslím, že jsem o tom jen slyšel.

Ďobka: Ešte ťa to baví?

Peter: Jo.

/ krátky rozhovor o tomto projekte do školy/

Ďobka: Inak videl si nejaký film, kde by hrali herci z Hadivadla?

Peter: No jako tak nejednou jsi spomenu jen na jméno Marta Lišková. Určite by jsem jsi spoměl i na další...

Ďobka: To nevadí. Má Hadivadlo nějaké špecifikum oproti iným divadlám, čo si myslíš?

Peter: Já jsi myslím, že jo. Zaprvé, že je v centru a tak jako to podhoubí. Když nám v Křenove v Domě Kultury promítali online prenosy tady ze Švandy.ruch.....

Ďobka: Takže ty to poznáš od strednej školy?

Peter: Jo. Jako ten prostor Švandy a Hadivadla.

Ďobka: Tak to je úplne úžasné. A máš k tomu priestoru nejaký špecifický vzťah? Myslím konkrétne vystavanie javiska, hľadiska...

Peter: Ani ne.

Ďobka: Akože ti to pripadá ako obyčajné štúdiové divadlo?

Peter: Studiové divadlo...Jako ja to nevím popsát, možná to souvisí s celým tím fluidem té Alfa pasáže a Švandy.

Ďobka: Čítaš niekedy recenzie? Aj keď si hovoril, že si to necháš doporučiť od kamošov...

Peter: Já teda spíš tím kritikám jako moc neverím. Je to moc subjektivní. Asi né, asi tomu nevenuji pozornost. Spíš me zaujmou ty názvy.

Ďobka: A teda hľadáš ich v nejakých kultúrnych prehľadoch, ako je Kult?

Peter: Asi ne. Já to najdu na plakátech Hadivadla.

Ďobka: Jasné, lebo tráviš čas v Švande.

Peter: Ale tak i v nejakých tiskovinách nebo na internetu.

Ďobka: Aha. Hmhmhm. Chodíš do divadla s partiou alebo chodíš aj sám?

Peter: Asi tak jako střídám.

Ďobka: Takže ti nevadí íst' samému?

Peter: Ne, ne, ne vubec.

Ďobka: A urobíš niekedy takú vec, že zavoláš hrozne veľa ľudí do divadla...Ideme na toto! Akože to zorganizuješ?

Peter: Já teda tím organizátorem jako nejsem, ale právě lidé z ateliéru Gabriela tuhleto tendenci měli. Jsme se jako práve nekolikrát vydali společne do Hadivadla.

Ďobka: To je super. Takže ty si bol členom tej skupinky.

Peter: Já jsem byl členem.

Ďobka: A rozhodol si sa niekedy, že pôjdeš do divadla len tak naraz? Akože si sedel tu v Švande a...

Peter: Jo. Jako někdy je nutné zažít silný zážitek nad to co nás obklopuje. To se mi stává teda celkem dost často.

Ďobka: Ó, výborne. Vieš ako si hovoril o tom Silvestri v DUS, tak chodíš aj na iné dobročinné akcie. Organizuje sa niečo v rámci ateliéru?

Peter: Jako tím, že jsem už skončil školu, tak ten kontakt s ateliérem už není tak silný. Někdy jse na takových akcích vyskytnu, ale úplně náhodne. S tímto akcemi jsou spojena experimentální představení a rád bych navštívil Divadlo Líšeň, které se touto formou prezentuje.

Ďobka: Spojiješ návštěvu divadla s malým společenským rituálem typu kaderníčka? U muža by to mohlo byť nosenie obleku...

Peter: Málokdy.

Ďobka: Takže napríklad do Janáčkovho divadla veľmi nechodíš?

Peter: Tam jsem byl naposled s kamarádem, tak tam jsem si ten oblek vzal. Ale jinak to už asi neřeším.

Ďobka: A všímaš si, čo majú iní ľudia na sebe oblečené?

Peter: Všímám, ale tím, že chodím do Hadivadla a do Marty, tak jsi myslím, že je to volnější. Ale musím se smát tím akcím, když procházíš do samošky a zastaví tě ten černý pruvod, o kterém ti je jasné, že směřuje do Janáčkova divadla nebo do Městského divadla Brno. Směju se tomu, jak ti lidé přikládají význam tomu zevnějšku natolik, že očekávají, že je čeká taky vysoké divadlo.

Ďobka: A myslíš si, že divadlo má splňat zábavnú funkciu?

Peter: Určite jo. Ale tam mi to připadá moc umělý.

Ďobka: A máš rád muzikály?

Peter: Ano.

Ďobka: A znesieš muzikály na hudobnej scéne.

Peter: V tý Marte se mi to líbí víc. A ještě jsem nadšen z prostoru Janáčkova divadla. Tam jsi myslím, že ty hudevní produkce jsou dobří.

Ďobka: A toto je zajímavá otázka. Keď si máš možnosť vybrať kam večer pôjdeš. Do divadla či inam. Ako sa rozhodneš, či to záleží od tej situácie?

Peter: Asi jo, od tý situace. Ale divadlo má pro mě velký význam. Nestačí mi totiž jen ty statický obrazy.

Ďobka: Myslím, že nám to ide.

Peter: I já si myslím.

Ďobka: Aký je tvôj najsilnejší zážitok späť s Hadi?

Peter: Duch toho prostředí. Jako inscenace Ucho, to se mi jako líbilo moc.

Ďobka: A páčilo sa ti aj herectvo?

Peter: Jo, určite jo. A scéna se mi taky líbila, připomínala mi Trierov Dogville. Ten náznak divadelnosti.

Ďobka: Rozumiem. Rozumiem.

Peter: Ješte se mi líbil Indián v ohrožení. Ale to bylo hodne dávno.

Ďobka: Oni tu majú predstavenia v repertoári viac rokov?

Peter: No to už je rok a pol spátky.

Ďobka: A na Veci Makropulos si bol ešte pred obnovenou premiérou?

Peter: Jo.

Ďobka: A tá na teba nepôsobila tak ako Ucho.

Peter: To Ucho na mne pusobilo intenzivneji. Teď se mi líbí i filmy ze 60tych a 70tych let a tak jsem toužil se jít na to podívat.

Ďobka: Bolo to aj tým, že to bolo kratšie predstavenie?

Peter: To jsem si neuvědomoval. Uteklo mi to hodně rychle. V Marte se mi líbili Portugalí.

Nedávno jsem videl Romea a Hero a to se mi taky líbilo.

Ďobka: Vedel by si uviesť aj nejaký negatívny zážitok späť s divadlom? Nejaký protiklad k tomu Uchu? Pokojne to môže byť aj z Hadvadla.

Peter: Spomínám jsi na Komediografa. To seskupení přijelo s touhle inscenací do Křenova. Bylo to plný vulgarizmu a mne už to ani nepřišlo vtipní. Jako by ti herci řešili prostředí.

Ďobka: Myslíš, že to nejak upravili?

Peter: No ano, jako by predpokládali, že tomu publiku stačí to a to a tak to zahráli.

Ďobka: To je smutné.

Peter: Takže to Ucho a Věc Makropulos se mi líbili hodně, ale ti Komediografi a podobní produkce mě moc nebaví. Ten Komedigraf zavánel lacnou estrádou, podbízel se publiku.

Ďobka: A videl si aj nejaké z tých predstavení, čo premiérovali nedávno? Kraftwerk, Holubi, Rape me!, Gagarin?

Peter: To zatím ne.

Ďobka: Ale je zaujímavé, že si videl niektoré veci dávnejšie a stále sa hrajú. Inak môžem uviesť sochárinu ako tvoje zamestnanie?

Peter: Bohužel ne, učím figurální kresbu na střední škole?

Ďobka: Umeleckej?

Peter: Ano.

Ďobka: Inak zmenilo niekedy divadlo náladu, s ktorou si tam prišiel?

Peter: To určite. Do divadla se člověk chodí odtrhnout od reality, teda já to tak mám.

Dodatok k atmosfére Alfa pasáže: "Když jdeš o pul čtvrté z vernisáže a přijdeš do Alfy tak si možná koupíš taky tak nádherný kolo jako mám já a to za dvě stovky."